Παναγιώτης Μαυροειδής

ΕΣΤΙΑ

Τό τέλος τῆς Μεταπολιτεύσεως, ή συντριβή τῆς Ἀριστερᾶς

Αξίζει να διαβαστεί -χωρίς καμία υποτίμηση- το σημερινό (Σάββατο 6 Ιουλίου, παραμονή βουλευτικών εκλογών) πρωτοσέλιδο άρθρο της υπέρ-συντηρητικής εφημερίδας ΕΣΤΙΑ.

Οι αρθρογράφοι της εφημερίδας, γνωστότερος όλων στους νεότερους ο Μανόλης Κοττάκης, δεν χαμπαριάζουν από πολιτικές μικροσκοπιμότητες. Μιλούν πάντα την ωμή ταξική γλώσσα της αστικής τάξης και του βαθέος συστήματος.
Σε αυτό λοιπόν το εμβληματικό κείμενο με χαρακτηριστικό τίτλο

«Τό τέλος τής Μεταπολιτεύσεως,ή συντριβή τής Άριστεράς»(1),*

ξεχωρίζουν τα εξής κεντρικά στοιχεία:

Πρώτον, ο ανώνυμος αρθρογγράφος, **θριαμβολογεί** ότι:

"Αύτή ή πολιτική άνορθογραφία ήταν άσύμβατη μέ τό εύρωπαϊκό πολιτικό υπόδειγμα. Τό τέλος αύτής τής σχεδόν πενταετίας βρίσκει τήν Αριστερά συμβιβασμένη καί βαρειά ήττημένη".

Την σταθεροποίηση του πολιτικού συστήματος την πιστώνει ευθέως στην αριστερά. Έτσι...

Δεύτερον, συγχαίρει το **ΚΚΕ** για τη στάση του στις κρίσιμες στιγμές πολιτικών κρίσεων, γράφοντας:

"Τό σόκ τής χρεοκοπίας καί ή κατάρρευσις τών σοσιαλιστών τοϋ ΠΑΣΟΚ τό 2010, έφερε τήν Αριστερά μπροστά στίς Ιστορικές εύθύνες της νά αποδείξει πώς όλα όσα έλεγε είναι έφικτά. Τό ΚΚΕ έξυπνα δέν σήκωσε τό γάντι. Άντιθέτως. Υπεράσπισε τό αστικό κοινοβούλιο άπό τήν εισβολή ακραίων στοιχείων, ένώ στήν κρίση τοϋ 2015 δήλωσε εύθέως πώς δέν πρέπει νά φύγουμε άπό τό εύρώ".

Τρίτον, κρατάει "τα καλύτερα" τελικά λόγια για το ΣΥΡΙΖΑ, γράφοντας:

"άπεδείχθη στήν πράξη, καί τό κατάλαβαν καλά οί Έλληνες, πώς ή Αριστερά μόνον ως δύναμις διαχειρίσεως έχει θέση στόν κόσμο τής Εύρώπης καί στό σύστημα τής έλεύθερης οίκονομίας. Όχι ως άνόητος ταραξίας διαδηλωτής. Ή διακυβέρνησίς της, άν δέν στοίχιζε τόσο άκριβά τό καλοκαίρι τοϋ 2015, θά ύποστηρίζαμε πώς ύπήρξε χρήσιμη στούς'Έλληνες. Ό,τι προεβλήθη ως εναλλακτική πρότασις διακυβερνήσεως τής χώρας άπό τό 1974 καί μετά, κατέρρευσε μέ θόρυβο στήν πράξη. Τέτοια Αριστερά δέν θά δοκιμάσει ξανά ποτέ ό 'Έλλην. Είδε στήν καθημερινότητά του τί έστί βερύκοκο, καί μάλιστα άριστερό. Υπό αύτήν τήν έννοια, ο Άλέξης Τσίπρας είναι πράγματι ένα Ιστορικό πρόσωπο: είναι ο πρώτος καί ο τελευταίος εκλεγμένος πρωθυπουργός αύτής τής Άριστεράς".

Το μήνυμα είναι σαφές: Σας νικήσαμε κύριοι!

Το ότι υπάρχει πάντα "αριστερά" του συστήματος (με άλλα λόγια αστική "αριστερά")ή της πολιτικής σταθεροποίησης του συστήματος, είναι κάτι που οι εκπρόσωποί της –λογικό με μια έννοια- δεν το αποδέχονται. Αντίθετα, διατείνονται πως έχουν ανακαλύψει το μαγικό δρόμο, «χωρίς πολλές θυσίες και

αίματα» προς την πολιτική αναγνώριση ή/και, τελικά, προς την πολυπόθητη εξουσία. Σκίζουν τα ιμάτιά τους όταν διατυπώνεται κριτική σε βάρος τους...

Υπάρχουν όμως κάποιες **οριακές στιγμές** και χρονικά σημεία όπου **πρέπει να πληρωθεί ο βαρύς λογαριασμός** των αυταπατών. Τέτοια είναι και η σημερινή πολιτική στιγμή.

Έτσι την βιώνει ο λαός, που δε συγκινείται ούτε από τα δηλητηριώδη «κυβερνητικά επιτεύγματα» του Τσίπρα, ούτε από την «σταθερότητα» στην ακινησία που πουλάει το ΚΚΕ.

Ακόμη πιο βαριά νοιώθει την ήττα ο ευρύς κόσμος της αριστεράς, καθώς αυτός πληρώνει τελικά και τον πολιτικό λογαριασμό.

Το ζητούμενο, είναι να δούμε στα σοβαρά την ανάγκη για μια **επαναστατική κομμουνιστική αριστερά** της πολιτικής **πράξης** και όχι των **συμβόλων**, της συνολικής αντικαπιταλιστικής ανατροπής και **κομμουνιστικής προοπτικής** και όχι μόνο των **κοινωνικών αγώνων**.

Χωρίς αυτή την ανατρεπτική αριστερά, ακόμη και τους πιο ένδοξους αγώνες, θα εμφανίζεται πάντα μια συστημική ή μαχόμενη (αλλά ρεφορμιστική και κατά βάση κοινοβουλευτικής λογικής) αριστερά να τους μετασχηματίζει σε θλιβερό συγκολλητικό **υλικό εκτόνωσης της οργής**, αλλά και **σταθεροποίησης του αστικού καθεστώτος**.

Το αποτέλεσμα των **αυριανών εκλογών**, θα παίξει σημαντικό ρόλο την **επόμενη και πολύ δύσκολη μέρα**.

Το ζητούμενο ενός μαζικού και ανεξάρτητου από την αστική και ρεφορμιστική πολιτική, π**όλου της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής αριστεράς**, είναι αυτό που ορίζει τη βασική κατεύθυνσή μας λίγες ώρες πριν την κάλπη.

Το **ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση** καλεί το διάσπαρτο αντικαπιταλιστικό δυναμικό, ειδικά αυτό της κομμουνιστικής αναφοράς, να συστρατευτεί σε αυτή την προοπτική, με πρώτο βήμα την **αποφασιστική ενίσχυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ** στις αυριανές εκλογές.

Ακολουθεί ολόκληρο το άρθρο στην ΕΣΤΙΑ

==========

Η ΕΛΛΑΣ ΣΤΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΚΥΚΛΟΥ

Τό τέλος τής Μεταπολιτεύσεως,
ή συντριβή τής Άριστεράς

ΜΕ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ εκλογές τοϋ 2019, κλείνει έντελώς, «σφραγίζεται», ό πολιτικός κύκλος πού άνοιξε στήν πατρίδα μας μετά τήν επιστροφή τής Δημοκρατίας στήν Ελλάδα. Ό Κωνσταντίνος Καραμανλής νομιμοποίησε τό 1974 τήν Αριστερά καί αύτή έκτοτε, παρά τήν Ισχνή κοινοβουλευτική δύναμή της καί τήν μειωμένη πολιτική επιρροή της, εξούσιαζε τήν χώρα. Ήλεγξε τό πανεπιστήμιο, γι' αυτό καί έως τώρα ύπερασπίζεται μετά πάθους τό άσυλο. 'Ήλεγξε τά Μέσα Ένημερώσεως μέ τέως στελέχη της, φοιτητοπατέρες, σέ διευθυντικές θέσεις. Κέρδισε τόν κόσμο τής διανοήσεως, καθοδήγησε τό συνδικαλιστικό κίνημα σέ ακραίες θέσεις, φλέρταρε μέ τά επαναστατικά άκρα. Στά χρόνια αύτά, ή Αριστερά καλλιέργησε στόν λαό ένα αίσθημα Ιδεολογικής «πρωτοπορίας» καί «ήθικής» άνωτερότητος. Φιλοτέχνησε τόν μϋθο ότι οί χασομέρηδες σκεπτόμενοι των καφενείων -κατά κανόνα γόνοι αστών- έβλεπαν πιό μπροστά από τούς υπολοίπους. Μας περιέγραφαν πώς ένας άλλος κόσμος είναι έφικτός. Κόσμος στόν όποιο δέν θά χωρεΐ έκμετάλλευσις τοϋ άνθρώπου άπό άνθρωπο. Κόσμος πού κατέρρευσε μπροστά στά

μάτια της όταν έπεσε τό τείχος τό 1989.

Ή παγκοσμιοποίησή καί ή κρίσις τοϋ φιλελεύθερου ύποδείγματος στόν χρηματοπιστωτικό τομέα γρήγορα άνέστησε τίς αύταπάτες καί έφερε τήν Αριστερά στήν αγαπημένη θέση της. Τό σόκ τής χρεοκοπίας καί ή κατάρρευσις τών σοσιαλιστών τοϋ ΠΑΣΟΚ τό 2010, έφερε τήν Αριστερά μπροστά στίς Ιστορικές εύθύνες της νά αποδείξει πώς όλα όσα έλεγε είναι έφικτά. Τό ΚΚΕ έξυπνα δέν σήκωσε τό γάντι. Άντιθέτως. Υπεράσπισε τό αστικό κοινοβούλιο άπό τήν εισβολή ακραίων στοιχείων, ένώ στήν κρίση τοϋ 2015 δήλωσε εύθέως πώς δέν πρέπει νά φύγουμε άπό τό εύρώ. Ή άλλη εκδοχή τής Άριστεράς, ή παράδοξος καλούμενη άνανεωτική καί ριζοσπαστική, ή πιό «άνοικτή» στίς Ιδέες άπό τούς κομμουνιστές, σήκωσε όμως τό γάντι. Διεκδίκησε τήν έξουσία. Καί έκμεταλλευομένη τίς συνθήκες, τήν κέρδισε. Ή διακυβέρνησις έδειχνε γι' αύτήν στήν άρχή μιά εύχάριστη εκδρομή. Άπεδείχθη όμως μία ιδιαιτέρως δυσάρεστη έμπειρία. Οί πεφωτισμένοι μέ τήν ύπερήφανη διαπραγμάτευση, άφοΰ έταλαντεύθησαν νά εισβάλουν στό Νομισματοκοπείο, άντίκρυσαν τόν γκρεμό καί όπισθοχώρησαν.'Έπαθαν ναυτία στήν θέα του. Αργότερα δήλωσαν πώς είχαν αύταπάτες. Μετά πώς ήταν άφελεϊς. Καί τέλος έθεώρησαν πώς τούς τήν είχαν «στημένη». Προφανώς καί τούς τήν είχαν… στημένη. Αύτή ή πολιτική άνορθογραφία ήταν άσύμβατη μέ τό εύρωπαϊκό πολιτικό υπόδειγμα.

Τό τέλος αύτής τής σχεδόν πενταετίας βρίσκει τήν Αριστερά συμβιβασμένη καί βαρειά ήττημένη. Συμβιβασμένη σέ τέτοιο σημείο, ώστε νά άπονέμει δημοσίως επαίνους στόν άπερχόμενο Πρωθυπουργό Άλέξη Τσίπρα ο μισητός εχθρός του Βόλφγκανγκ Σώυμπλε. Ήττημένη, γιατί άπεδείχθη στήν πράξη, καί τό κατάλαβαν καλά οί Έλληνες, πώς ή Αριστερά μόνον ως δύναμις διαχειρίσεως έχει θέση στόν κόσμο τής Εύρώπης καί στό σύστημα τής έλεύθερης οίκονομίας. Όχι ως άνόητος ταραξίας διαδηλωτής. Ή διακυβέρνησίς της, άν δέν στοίχιζε τόσο άκριβά τό καλοκαίρι τοϋ 2015, θά ύποστηρίζαμε πώς ύπήρξε χρήσιμη στούς'Έλληνες. Ό,τι προεβλήθη ως εναλλακτική πρότασις διακυβερνήσεως τής χώρας άπό τό 1974 καί μετά, κατέρρευσε μέ θόρυβο στήν πράξη. Τέτοια Αριστερά δέν θά δοκιμάσει ξανά ποτέ ό 'Έλλην. Είδε στήν καθημερινότητά του τί έστί βερύκοκο, καί μάλιστα άριστερό.

'Υπό αύτήν τήν έννοια, ο Άλέξης Τσίπρας είναι πράγματι ένα Ιστορικό πρόσωπο: είναι ο πρώτος καί ο τελευταίος εκλεγμένος πρωθυπουργός αύτής τής Άριστεράς. Στό μέλλον άλλη τέτοια δέν μπορεί νά υπάρξει. Μόνο μέ τήν λεοντή τοϋ σοσιαλιστή-σοσιαλδημοκράτη μπορεί νά επιβιώσει καί εκείνη καί ο ίδιος ό Τσίπρας στό πολιτικό παιγνίδι. Συνεπώς, αύριο δέν επιστρέφει άπλώς ή ΝΔ στήν εξουσία, δεν εκλέγεται ό υιός τοϋ Κωνσταντίνου Μητσοτάκη *πρωθυ*πουργός πολύ πιό εύκολα άπό ότι έξελέγη δ ίδιος ο επίτιμος (τρία χρόνια τοΰ πήρε).

Αύριο μέ τήν ψήφο μας σφραγίζεται δραστικώς ο κύκλος τής Μεταπολιτεύσεως. Καί ή τελευταία περιέργεια πού είχαμε νά δοκιμάσουμε ώς λαός ένα άγνωστο φεύγει. Τώρα στό άνοιγμα τοΰ νέου κύκλου έρχεται ένα νέο αίτημα στό προσκήνιο: ή έπανίδρυσις τής χώρας. Τό ξερρίζωμα των νοοτροπιών τής Μεταπολιτεύσεως, πού καθήλωσαν τήν χώρα. Ό Κυριάκος Μητσοτάκης έχει μπροστά του τιτάνιο έργο νά φέρει εις πέρας. Στό μέτρο πού θά ικανοποιεί τίς απαιτήσεις τοΰ νέου ιστορικού κύκλου -έχει όλες τίς προϋποθέσεις- θά τόν ακολουθούμε. Ή Ελλάς δεν πρέπει απλώς νά ανήκει στήν Δύση. Πρέπει καί νά είναι Δύσις.

==========

**(1) Έγινε προσπάθεια να κρατηθούν η γραμματική, στίξη, τονισμοί κλπ του πρωτότυπου κειμένου, που χρησιμοποιεί η εφημερίδα ΕΣΤΙΑ*

**(2) Το κείμενο βασίζεται σε σχόλιο που αρχικά έγινε σε μέσο μαζικής δικτύωσης*